

ΝΟΥΜΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ-ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ-ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Δ.Π.ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΧΡΟΝΟΣ Β'.

ΑΘΗΝΑ, Κυριακή 7 Μαρτίου 1904

ΓΡΑΦΕΙΑ: 'Οδός Οικονόμου αριθ. 4 | ΑΡΙΘ. 86

ΘΡΥΛΛΟΙ*

ΟΞΥΠΝΟΣ ΤΟΥ ΑΡΗΣΣΤΗ

Πολύ πρωί, πριν φύγει το σκοτάδι
κι όταν πρωτοζαλήσουν πειτειοί,
ξυπνῶ, πετιέται ἀπ' τὸ προσκέφαλό του,
τέτοια σιγμὴ τὸ μαῦρο ἐκεῖνο βράδυ
ἐμπρὸς τοῦ μαρτυρίου τὴν σκηνὴ
ἀγνήθη τὸν Χριστό, τὸν δάσκαλό του.

Αἰδέακια δυὸ χαράζουν τὴ μορφὴ του
καὶ μὲ αὐτὰ ἀπὸ μάτια βαθουλὰ
τὸ δάκρυ του ποτάμι κατεβάζει....
δώδεκα ἦσαν ὅλοι οἱ σύντροφοί του
κ' ἐκεῖνος ἀγνοητὴς, φεύγει δειλά,
μ' ἄλλον προδότη κλαίει πὺλ ταιριάζει.

Ο ΑΓΙΟΓΡΑΦΟΣ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ

Ψηλά 'στὸν θόλο τοῦ ἱεροῦ
'ς τῆς σκαλωσιῆς ἀνεβασμένοι
γράφει ὁ ζωγράφος ἐμπνευσμένος
εἰκόνα τοῦ παλιοῦ καιροῦ,
τὴν Παναγιά συνοδευμένη
Πρὸς τὰ οὐράνια ν' ἀνεβαίνει.

Τὰ τάγματα τ' ἀγγελικὰ
μέσα 'ς τὸ χοῶμα ζοῦν καὶ πάλλουν
θαρρεῖς κι ἀκοῦς ὅπου τὴν ψάλλουν,
κι ὁλόσεμνα καὶ μυστικὰ
ἡ Παναγιά τὰ χεῖλ' ἀνοίγει
κ' ἐμπρὸς τὰ χέρια τῆς τὰ σμίγει.

Οἱ ἄγιοι μὲ τὸν σταυρὸ
τὴν νίκη τους πανηγυρίζουν
κι ἀπ' τὰ οὐράνια ἀνιέξουν,
κι ὁ Σατανᾶς μὲ βλοσυρὸ
τὸ βλέμμα στέκεται 'ς τὸν δρόμο,
καὶ ἡ μορφὴ του σπέρνει τρόμο.

—Τί μ' ἱστορίζεις σὸ ληστή;
λέγει ὁ Σατὰν κ' ἐκεῖ πὺλ δείχνει
νά, τὸν ζωγράφο κάτω ρίχνει!
μὰ ἡ Παναγιά ἡ ζωγραφιστὴ
τὰ χέρια τὰ κλειστὰ ἀπλώνει
καὶ τὸν κρατεῖ καὶ τὸν λυτρώνει

ΚΩΣΤΑΣ Σ. Γ.*

* Ἐμπνεύσεις ἀπὸ τὸ «Συναξάρι τοῦ Χριστιανοῦ ὁδοι-
πόρου».

Η ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ ΤΟΥ ΝΟΥΜΑ

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΡΑΜΑΣ

ΟΙ ΜΑΛΛΙΑΡΟΙ

Οἱ πολλοὶ συχνοῦνε τὸ κράτος Ψωροκώσταινα.
Ὅσοι προφέρουν τὸ κακὸν ἐπίθετο, φαντάζον-
ται τὸν Τόπο, σὰ Ζακυνθιανὸ Κόντε ξεπεσμένο μὲ
ξεθωριασμένη βελάδα καὶ ψηλὸ, πὺλ δὲν καταπιάνε-
ται στὴ Δουλειὰ ἀπὸ τὸν εὐλαβῆ φόβο μήπως οἱ
Σκιῆς τῶν Προγόνων του ντραποῦν στὸν ἄδ' ἡ γὰρ τὸν
ἔγγονό τους;

Καὶ ὅσοι ἐλεινολογοῦν καὶ λυποῦνται τὴ ψωρο-
κώσταινα τὸ κάνουν, διότι ἐνοιῶσαν τὰ σφάλματα
καὶ τὰ ἐλαττώματα πὺλ γενεολογᾷ ὁ γάμος τοῦ
Δυστυχισμένου μὲ τὴ Ματαιότητα;

Βεβαίονω ὅτι: μὴτε τὸ ἓνα ἐφαντάσθησαν, μὴτε
τὸ δεύτερο κατάλαβαν ὅσοι ἀσεβέστατοι ξεστομίζουν
τὸ ἐλεινὸν ἐπίθετο. Διότι τὸ λένε ὅσοι δὲν ἔπαυσαν
νὰ διαλαλοῦν τ' ἀπαράγραπτα δικαιώματα καὶ νὰ
ξεδιπλώνουν τὰ σκονισμένα χαρτιά τῶν εὐγενικῶν τί-
τλων τοῦ τόπου. Διότι τὸ λένε ὅσοι ἐξακολουθώντας νὰ
ἐπιδεῖχουν στὸν Δυστυχισμένο Τόπο τὴν ἀπατηλὴ
ὁμορφίαν τῆς Ματαιοδοξίας ἀνατρέφουν τὸ λαὸ μερα-
περήφανο. Διότι τὸ λένε ὅσοι στέργουν γὰρ φορὰ ὁ
Κόντες τὸ ξεθωριασμένο ψηλὸ καὶ ἡ ἐπίσημη Ρωμιο-
σύνη νὰ μιλῇ σὴ μασπαραμένη καθαρεύουσα, ὅχι
διότι αὐτὴ θ' ἀνοίξῃ πὺλ μὲν τὸν κόσμον, ἀλλὰ
διότι ἔτσι θ' ἀποδείξῃ ἐκκαλύπτει τὴν ἑαδερφοσύνη
τοῦ ὁ Μιστριώτης μὲ τὸν Πλάτωνα. Διότι τὸ λένε
στὸ τέλος ὅσοι συμβιβάζουν τ' ἀσυμβίβαστα, ὅσοι,

δηλαδή, ἐν ᾧ νοιώθουν τὸ διοικητικὸ ξεχαρβάλωμα,
βλέπουν παραλυμένα τὰ χέρια τοῦ Νόμου καὶ κατα-
λαβαίνουν τὴν Πνευματικὴν στέρωση, αἰσιόδοξοι μο-
λατῶντα ἐφησυχάζουν καὶ μιλοῦν γιὰ δυνατὴ καὶ
σύντομη ἐκπλήρωση τοῦ Καθήκοντος καὶ πλήρωση
τῶν προαιωνίων πόθων ἀρκεῖ νὰ τὸ θελήσουν Κυβε-
ρῶνται καὶ Κυβερνοῦμενοι.

Καὶ βεβαίονω, ὅτι ἐπειδὴ βρίσκουν ταπεινωτικὴ
τὴ φρόνιμη στάση πὺλ ἀναγκασμένο κρατεῖ κάποτε
τὸ κράτος, τὸ ἀποκαλοῦν ψωροκώσταινα ὅσοι στέρ-
γουν τὰ παρόντα καὶ ὑποστηρίζουν ὅτι μὲ τὰ Ἐνόντα
εἶνε δυνατὴ ἡ προκοπὴ τῆς Μεγάλῃς Παραλυτικῆς.

Ἵπάρχουν ὅμως καὶ Ρωμιοὶ θετικοὶ καὶ φρόνι-
μοι, οἱ ὅποιοι μὴτε στέργουν τὰ παρόντα, μὴτε συμ-
βιβάζουν τ' ἀσυμβίβαστα.

Οἱ σωστοὶ αὐτοὶ ἄνθρωποι διέκριναν στὴ μεγα-
λομανίᾳ τῆς ψωροκώσταινας τὸ χαρακτηριστικότερο
σύμπτωμα τῆς προχωρητικῆς γενικῆς παραλυσίας τοῦ
Κράτους, κ' ἐζήτησαν νὰ βροῦν καὶ νὰ χτυπήσουν
ἐγκρίως τὸ Virus πὺλ καταστρέφει τ' ἀνώτερα στοι-
χεῖα τοῦ ὁργανισμοῦ κ' ἐπιτρέπει τὴ νίκη στὰ φα-
γοκύτταρα, διότι ἐγνώριζαν ὅτι ἡ φοβερὴ ἀρρώστια,
μολοντί στὸ πρῶτο στάδιό τῆς χαρίζει κάποιο εἶ-
δος μακκρυότητος στὸν ἀρρωστο, ὁδηγεῖ τὸν ὀδυνη-
ρότατο θάνατο.

Νὰ πῶς περιγράφουν τὴ Νόσο οἱ μελετηταὶ τῆς
Ballet καὶ Blocq... «Οἱ ἀρρωστοὶ εὐχαριστῆμενοι
ἀπὸ τὸν ἑαυτοῦ τους κ' ἐνθουσιασμένοι ἀπὸ τὴν κατά-
στασὴ τους, διακηρύττουν ὅτι ἡ ὑγεία τους εἶνε ἐξαι-
ρετικὴ καὶ ἀκλόνητη καὶ ὁμιλοῦν μὲ θαυμασμὸ γιὰ τὴ
ρώμη τῶν μυῶν τοῦ κορμιοῦ τους καὶ τὴ φρεσκάδα
τοῦ προσώπου τους κ. τ. λ.

Σὲ λίγο πὺλ προχωρημένο βαθμὸ ἡ ὑπερβολὴ
στὰς ἐκφράσεις τοῦ ἀρρώστου εἶνε ἐκτακτικὴ. Ὁ ἓνας
διατείνεται ὅτι μὲ τὸ φύσημα γκρεμίζει τοίχους, ὁ
ἄλλος σηκώνει ἑκατὸ ὀκάδες... Στὸ τέλος καταντοῦν
αὐτοκράτορες, Θεοί, Ἀθάνατοι...

Καὶ εἰς μὲν τὰ ἄτομα, λένε οἱ γιατροί, συχνὰ
πυκνὰ φανεῖται ὁ Συφιλιδικὸς Ἴδς ὡς αἰτία τῆς
καταστροφῆς τῶν ἀνωτέρων στοιχείων τοῦ ὁργανι-
σμοῦ, εἰς δὲ τὰ Κράτη, λένε οἱ μελετηταὶ τῶν
Λαῶν, συχνότερα ἀκόμα τοῦ ὀλέθρου ἀφορμὴ ἀποδει-
κνύεται ὁ Δασκαλικὸς Ἴδς, μὲ μιὰ λέξη, ὁ Σχο-
λαστικισμός. *)

Αὐτὸς εἶνε τὸ Virus πὺλ κατασκεύασε Ψωροκώ-
σταινα τὴ Ρωμιοσύνη. Καὶ τὸ εἶνε τὸ Φαρμάκι πὺλ
πασχίζουν ὀλίγοι Ἑθνικοὶ Γιατροὶ κ' ἐργάτες νὰ
ἐξουδετερώσουν μὲ κατάλληλη ὁροθεραπεία, ζητών-
τας νὰ καταρρίψουν τὴν πίστη στὰ παλαιὰ λόγια,
νὰ ἐξευτελίσουν τὴ λατρεῖα τῆς Γραμματικῆς καὶ νὰ
διδάξουν στὸ Ἔθνος, ὅτι τὸ Σκοπιὸ ἔχει προορισμὸ
νὰ μαθαίνει στὰ παιδιὰ, ὅχι λόγια καὶ κανόνες, ἀλλὰ
τὸν τρόπο νὰ βλέπουν τὰ πράγματα καὶ νὰ παρατη-
ροῦν τὴ Ζωή.

Αὐτοὺς ὅμως, ὅπως ἦτο φυσικόν, τοὺς Σχολαστι-
κισμολόγους ἱατροὺς ἡ δασκαλικὴ κακεντρέχεια τοὺς
ἐβάφτισε προδότας κ' ἐζήτησε τὸ θανατό τους, λησ-
μονώντας τὴν ἱστορικὴ καὶ ἀληθινότητα τοῦ ἔθνους
πὺλ λέει: Συνηθέστατα τὸ Ἔθνος ἐθανάτωσε τοὺς
μεγαλειτέρους ἄνδρες του:

*) Σημ. Ἀς σημειωθῶν ἀπὸ τὸν ἀναγνώστη τ' ἀγέλημα
μὲρ' ἔχουν τὰ λόγια τῆς ἀσθενείας μὲ τὰ λόγια τῶν
Ἑλληνομανῶν τῆς Μεγάλῃς Παραλυτικῆς.